

Hana Masopustová Píseň pro Krále světla - bílého anděla (obrazy)

Mé obrazy jsou mozaikou "nekonečných" příběhů odehrávajících se před i za zrcadlem příběhů, v nichž se mísí skutečnost s fikcí, konkrétní s abstraktním, osobní s obecným.

Na počátku tvorby je silný prožitek, který je ve finální podobě povýšen do obecnější roviny symbolů, metafor a modifikovaných mýtů. Takto je mu propůjčena vícevýznamovost, záhadnost, iracionalita a možnost mnoha interpretací.

Podstatná je výtvarná řeč linií a barevných ploch, jejichž měnící se rytmus a seskupení posiluje v obraze pohyb a napětí. Přes mnohde složitě strukturovanou malbu či kresbu si obraz zachovává přehlednost. Typická je barevná nadsázka - exprese, tvarová zkratka a obsahová lapidárnost.

Polozapomenutá schopnost žasnout nad zázraky a tajemstvím světa, malým dětem tak přirozená, je ožívována ve chvílích rozjitřeného vnímání nebo soustředěného naslouchání "zpěvu ptáků beze slov a řeči němých květů..." (Charles Baudelaire). Z podvědomí se začínají uvolňovat obrazy se zvláštní emocionální auroou. Pozoruhodné na těchto prostých symbolech je to, že jsou nám všem vlastní, protože se dotýkají samotné podstaty bytí. Patří k omamným vizím naší touhy po staletí nás okouzlující, k základním touhám a dispozicím lidské psychiky, jak to dokládají dávné mýty, legendy, pohádky, ale i moderní poezie a výtvarné umění.

Hana Masopustová
4. září 2010

